

[Per Federspiel.]

forhold, kan ikke give anledning til nogen som helst betænkeligheder. Det er vanskeligt at overskue, hvorledes landbrugsaftalen mellem Danmark og Finland vedrørende handel med visse landbrugsprodukter vil komme til at påvirke udviklingen, men der er vel næppe grund til at tro, at den vil gøre andet end at stabilisere den bestående samhandel.

Den højtærede udenrigsminister nævnte i sin fremsættelse, at den særlige konstruktion, altså dette at man skaber et specielt frihandelsområde mellem EFTA som sådan og Finland, er begrundet i ønsket om at undgå, at de syvs samarbejde og sammenslutning berøres af Finlands særlige stilling, og at følgelig forholdet til de seks ikke er blandt de opgaver, som fællesrådet skal beskæftige sig med.

Jeg vil gerne spørge, om det ikke vil virke noget illoyalt over for Finland, om det ikke vil vanskeliggøre forholdet mellem EFTA og Finland, hvis man holder denne linje strengt. Hvis den højtærede udenrigsminister vil svare på mit første spørgsmål, at de øvrige EFTA-lande er frit stillet med hensyn til at føre forhandlinger udadtil, vil man da ikke føle det noget illoyalt over for Finland at sige: ja, vi har ganske vist denne sammenslutning, men vi ønsker ikke at spørge Finland om, hvilke forhandlinger vi vil føre udadtil? Vil man ikke finde det naturligt og passende, at man holder den finske regering løbende orienteret? Hvis dette sker — ja, jeg forlanger ikke, at den højtærede udenrigsminister skal svare på spørgsmålet — vil man så ikke stille den finske regering over for et dilemma? På den ene side, hvis man holder Finland orienteret, kan Finland så undlade at drage de politiske konsekvenser og sige: nu bevæger EFTA eller vor egen organisation sig ud over de forudsætninger, hvorunder aftalen var indgået som et rent handelspolitisk fællesskab imellem os. Og på den anden side, hvis man ikke holder Finland orienteret, vil da ikke den finske regering med fuld ret kunne sige: så er vi gået ind i denne organisation under forkerte forudsætninger, for vi forventer at blive orienteret om alt, hvad der har betydning for den europæiske udvikling.

Det vil jo ikke kunne undgås, at

også de politiske beslutninger får økonomiske konsekvenser. Det har været almindeligt i hele denne markedsdiskussion at sondre mellem det politiske indhold og det økonomiske eller det handelspolitiske. Jeg har altid været noget tvivlende over for berettigelsen af denne distinktion. For kan man overhovedet tale om politisk sammenslutning mellem forskellige lande, uden at det medfører økonomiske konsekvenser, og kan man tale om handelspolitiske eller økonomiske aftaler, uden at disse har et politisk indhold, og uden at disse får politiske konsekvenser? Det er først, når det drejer sig om den egentlige stillingtagen, som skal begrundes indadtil over for et parlament, udadtil over for ens partner i den ene eller den anden aftale, at det kan blive afgørende, om man kan fastholde synspunktet: her drejer det sig om en rent økonomisk aftale uden politiske konsekvenser; her drejer det sig om en politisk aftale, hvor de økonomiske konsekvenser må følge senere.

Jeg minder om forhandlingerne i det høje ting forud for Danmarks indtræden i OEEC så langt tilbage som i 1948, hvor det med meget stor styrke blev gjort gældende af den daværende udenrigsminister, at det sandelig ikke drejede sig om noget, der kunne medføre politiske konsekvenser af nogen som helst art; man tør vel svagt antyde, at få ting har haft så stor politisk betydning for Europas udvikling som netop denne organisation OEEC, som nu beklageligvis har måttet kapitulere over for tidens ugunst og i løbet af kort tid vil blive afløst af den svagere organisation OECD. Der var i sin tid megen tale om Finlands indtræden i OEEC, og i forbindelse med den foreliggende traktat må man jo ganske naturligt rejse det spørgsmål, om Finlands nære tilknytning til EFTA nu vil kunne føre til den videre konsekvens, at Finland genoptager de gamle tanker om at slutte sig til en organisation, som næppe kan volde så store politiske vanskeligheder, den rent økonomiske sammenslutning med svagere beføjelser: OECD. Har man fra EFTAs og fra den høje regerings side gjort sig nogen forestilling om, hvordan de øvrige lande vil stille sig til en sådan anmodning fra Finland, eller hvorvidt OECD-landene vil